A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. július 21.*

A C-30/04. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunale di Bolzano [Olaszország] a Bírósághoz 2004. január 28-án érkezett 2004. január 9-i határozatával terjesztett elő az előtte

Ursel Koschitzki

és

az **Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: K. Lenaerts, a negyedik tanács elnöke, az első tanács elnökeként eljáró bíró, N. Colneric (előadó), K. Schiemann, Juhász E. és M. Ilešič bírák,

* Az eljárás nyelve: olasz.

főtanácsnok: F. G. Jacobs,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. március 17-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

— Ursel Koschitzki képviseletében M. Rossi, R. Ciancaglini és K. de Guelmi Cuccurullo avvocati,

— az Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) képviseletében A. Todaro, A. Riccio és N. Valente avvocati,

— az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében L. Pignataro és D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2005. május 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatali kérelem tárgya az 1983. június 2-i 2001/83/EGK tanácsi rendelettel (HL L 230., 6. o.) módosított és naprakésszé tett és az 1995. december

22-i 3096/95/EK tanácsi rendelettel (HL L 335., 10. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.) (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) 46. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmezése.

2 A kérelmet U. Koschitzki és az Istituto nazionale della previdenza sociale (Nemzeti társadalombiztosítási hivatal, a továbbiakban: INPS) között folyamatban levő eljárásban terjesztették elő U. Koschitzki időarányos öregségi nyugdíjának kiszámítása tárgyában.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 Az 1408/71 rendelet 1. cikke értelmében:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

t) »ellátások« és »nyugdíjak«: valamennyi ellátás és nyugdíj, azok közpénzekből fizetett valamennyi eleme, az értékállóságot biztosító növekmény és a kiegészítő ellátás a III. cím rendelkezéseire is figyelemmel, valamint a nyugdíjak helyett fizetendő pénzbeli ellátás, illetve a járulékok visszatérítésének formájában kifizetett ellátás".

4 Az 1408/71 rendelet 46. cikkének „Ellátások megállapítása" című (1)–(3) bekezdése értelmében:

„(1) Ha az egyik tagállam jogszabályainak az ellátásokra való jogosultságra vonatkozó feltételei anélkül teljesültek, hogy a 45. cikket vagy a 40. cikk (3) bekezdését alkalmazni kellett volna, a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) az illetékes intézmény kiszámítja az ellátásnak azt az összegét, amely a következők szerint járna:

i. egyrészről csak az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint;

ii. másrészről a (2) bekezdés szerint.

[...]

(2) Ha az egyik tagállam jogszabályainak az ellátásokra való jogosultságra vonatkozó feltételei csak a 45. cikk vagy a 40. cikk (3) bekezdése alkalmazását követően teljesültek, a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) az [helyesen: az illetékes] intézmény meghatározza azt az elméleti összeget, amelyet az érintett személy igényelhetne, ha az összes olyan biztosítási, illetve tartózkodási időt, amelyet a tagállamok azon jogszabályai szerint szerzett, amelyek hatálya alá a munkavállaló vagy önálló vállalkozó tartozott, az adott tagállamban a tagállam által az ellátások megállapításának időpontjában alkalmazott jogszabályok szerint szerezett [helyesen: szerezte] volna. Ha az ellátás összege e szabályozás értelmében független a megszerzett idő tartamától, ezt az összeget az e pontban említett elméleti összegnek kell tekinteni;

b) az illetékes intézmény ezt követően meghatározza az ellátás tényleges összegét az előző pontban említett elméleti összeg alapján, valamint az ezen intézmény által alkalmazott jogszabályok szerint a biztosítási esemény bekövetkezését megelőzően szerzett biztosítási vagy tartózkodási időnek az összes érintett tagállam jogszabályai szerint a biztosítási esemény bekövetkezését megelőzően szerzett biztosítási vagy tartózkodási időhöz viszonyított arányában.

(3) Az érintett személy jogosult az (1) és (2) bekezdés szerint kiszámított legmagasabb összegre minden egyes tagállam illetékes intézményétől, azon jogszabályok által előírt, csökkentésre, felfüggesztésre vagy visszavonásra vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, amely jogszabályok szerint ellátás jár.

Ha ez a helyzet, akkor az elvégzendő összehasonlítás az említett rendelkezések alkalmazása után meghatározott összegekre vonatkozik."

5 Ugyanezen rendelet „A tagállamok jogszabályai szerint rokkantságra, öregségre vagy túlélő hozzátartozói ellátásokra alkalmazandó csökkentésre, felfüggesztésre vagy visszavonásra vonatkozó általános rendelkezések" című 46a. cikkének (3) bekezdése értelmében:

„Egy tagállam jogszabályaiban megállapított, csökkentésre, felfüggesztésre vagy visszavonásra vonatkozó rendelkezések alkalmazására a rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozói ellátás és egy azonos típusú vagy különböző típusú ellátás, illetve egyéb jövedelem halmozódása esetén a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) egy másik tagállam jogszabályai szerint megszerzett ellátásokat vagy egy másik tagállamban megszerzett egyéb jövedelmet csak akkor kell figyelembe venni, ha az első tagállam jogszabályai előírják a külföldön megszerzett ellátások vagy jövedelem figyelembevételét;

b) egy másik tagállam által nyújtandó ellátások összegét az adók, szociális biztonsági járulékok, valamint egyéb hozzájárulások levonása előtt figyelembe kell venni;

c) a másik tagállam jogszabályai szerint megszerzett, önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítás alapján megállapított ellátások összegét nem kell figyelembe venni;

d) ha a csökkentésre, felfüggesztésre vagy visszavonásra vonatkozó rendelkezések csak egy tagállam jogszabályai szerint alkalmazandók amiatt, hogy az érintett személy más tagállamok jogszabályai szerint fizetendő hasonló vagy különböző

típusú ellátásokban vagy más tagállam területén szerzett egyéb jövedelemben részesül, az első tagállam jogszabályai szerinti fizetendő ellátás csak a többi tagállam jogszabályai szerint fizetendő ellátások vagy a többi tagállam területén belül megszerzett jövedelem összegének határán belül csökkenthető."

6 Az 1408/71 rendeletnek a „46a. cikk (1) bekezdésében említett egy vagy több ellátás és különböző típusú, egy vagy több ellátás vagy egyéb jövedelem halmozódása esetén alkalmazandó különleges rendelkezések, ha két vagy több tagállam érintett" című 46c. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„Ha az adott ellátást a 46. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani, a többi tagállamból származó különböző típusú ellátást vagy ellátásokat, illetve egyéb jövedelmet és a tagállam jogszabályai által a csökkentésre, felfüggesztésre vagy visszavonásra vonatkozó rendelkezések alkalmazására előírt minden egyéb tételt a 46. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett biztosítási, illetve tartózkodási idő arányában kell figyelembe venni, és az említett ellátás kiszámításánál fel kell használni."

A nemzeti szabályozás

7 A minimálnyugdíj összegének elérését célzó kiegészítés az Olasz Köztársaság által az INPS-en keresztül a rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozói nyugdíj jogosultjának nyújtott nyugdíjkiegészítő ellátás, amelyet akkor folyósítanak, ha a befizetett járulékok kiszámítása során a nyugdíj összege nem éri el a „létminimumot". A minimálnyugdíj finanszírozása teljes mértékben az adókból történik, évente meghatározott összege pedig egyes jövedelemmel kapcsolatos feltételek függvénye.

8 A szociális biztonsággal és a közkiadások ellenőrzésével kapcsolatos sürgős intézkedésekről, valamint több közigazgatási ágazatra vonatkozó rendelkezésekről és egyes határidők meghosszabbításáról szóló 1983. szeptember 12-i 463. törvényrendelet (*GURI* [az Olasz Köztársaság Hivatalos Lapja] 250., 1983. szeptember 12., a továbbiakban: 463/83 törvényrendelet) 6. cikke, jelenleg, módosítást követően, az 1983. november 11-i 638. törvény (*GURI* 310., 1983. november 11., a továbbiakban: 638/83 törvény) a kiegészítéshez való jogot ahhoz az általános feltételhez kötötte, hogy a jogosult jövedelme ne haladjon meg egy bizonyos meghatározott összeget, valamint a jogosult és házastársa összevont jövedelme se haladjon meg egy meghatározott — az előzőnél magasabb — összeget, amely alól azonban a törvény bizonyos kivételeket enged.

9 Az 1992. december 30-i 503. törvényerejű rendelet (a 305. sz. GURI általános kiegészítő kiadványa, 1992. december 30., a továbbiakban: 503/92 törvényerejű rendelet) újraszövegezte a 638/83 törvény 6. cikkét és a kiegészítés megszerzéséhez új kereseti határt állapított meg. A kereseti határ kiszámításakor a törvény szerint és ténylegesen együtt élő házastárs jövedelmét is figyelembe kell venni.

10 A kötelező és kiegészítő nyugdíjrendszer reformjáról szóló, 1995. augusztus 8-i 335. törvény 1. cikkének (16) bekezdése (a 190. sz. GURI általános kiegészítő kiadványa, 1995. augusztus 16., a továbbiakban: 335/95 törvény) azt az általános elvet fogalmazza meg, amelynek értelmében „a minimumösszeg elérését célzó kiegészítésre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazandóak a kizárólag a járulékfizetésen alapuló rendszer alapján megállapított nyugdíjakra".

11 A 335/95 törvény 3. cikkének (15) bekezdése értelmében:

„Jelen törvény hatálybalépésétől kezdve a biztosítási idő, valamint a szociális biztonsággal kapcsolatos nemzetközi megállapodások és egyezmények által előírt járulékok halmozódása alapján megszerzett jogosultságnak megfelelő nyugdíj havi

összege éves járulékfizetési időszakonként nem lehet kevesebb a jelen törvény hatálybalépésekor vagy — ha ez a későbbi időpont — a nyugdíjkorhatár elérése idején hatályos minimálnyugdíj egy negyvened részérénél. Töredékév esetén az említett összeg nem lehet kevesebb havi 6000 líránál."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

12 U. Koschitzki 1996 októbere óta olasz öregségi nyugdíjat kap. Olaszországban 262, Németországban pedig 533 (összesen 795) héten át fizetett járulékot.

13 U. Koschitzki 1996 októberében az 503/92 törvényerejű rendelet 4. cikkében meghatározott kereseti határt meghaladó családi jövedelemmel rendelkezett. 1996-ban családi jövedelme a saját és a vele együtt élő házastársának jövedelméből állt, amelynek összege 39 769 000 ITL, azaz 20 538,97 euró volt. Ugyanebben az évben az 503/92 törvényerejű rendelet 4. cikkével módosított 638/83 törvény 6. cikkében meghatározott kereseti határ havonta 660 300 ITL, azaz 341,01 euró volt.

14 U. Koschitzki és az INPS abban a kérdésben nem ért egyet, hogy az időarányos nyugdíj kiszámításakor alapul veendő nyugdíj elméleti összegének meghatározása során figyelembe kell-e venni az olasz minimálnyugdíj összegének elérését célzó kiegészítést.

15 A C-132/96. sz., Stinco és Panfilo ügyben 1998. szeptember 24-én hozott ítéletre (EBHT 1998., I-5225. o.) hivatkozva U. Koschitzki álláspontja szerint a kérdésre igenlő választ kell adni. Állítása szerint az olasz nyugdíj időarányos összege —

amelyre 1996. október 1-jétől kezdődően jogosult — az alábbi módon számítandó ki: az 1996-os minimálnyugdíj (660 300 ITL = 341,01 euró) szorozva az 1408/71 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt arányos csökkentési együtthatóval (262 hét: 795 hét = 0,32956), amely egyenlő 217 600 ITL (112,38 euró) összeggel.

16 Az INPS szerint az elméleti összeg meghatározásához jelen esetben nem kell figyelembe venni a szóban forgó kiegészítést. Az összeg 36 540 ITL (18.87 euró), amely alapján havonta időarányosan 12 042 ITL (6,21 euró) olasz nyugdíj jár.

17 Az INPS végül 83 000 ITL, azaz 42,86 euró összegű nyugdíj folyósításáról határozott.

18 Előzetes döntéshozatalra utaló határozatában a Tribunale di Bolzano megállapította, hogy a fent hivatkozott Stinco és Panfilo ügyben hozott ítélet szövege a számítás módját illetően látszólag U. Koschitzkinek ad igazat. Azonban úgy tűnt, ez az ítélet nem fejtette ki pontosan, hogy az említett — az olasz időarányos nyugdíj kiszámításakor alapul vett — kiegészítést még akkor is mindig figyelembe kell-e venni, ha a családi jövedelem meghaladja az olasz törvényben előírt maximumot.

19 Az alapügyben a családi jövedelem — vagyis U. Koschitzki és vele együttélő házastársának jövedelme — kétségtelenül meghaladta a jövedelem felső határértékét. Az olasz szabályozás értelmében U. Koschitzki nem jogosult az olasz minimálnyugdíj elérésére irányuló kiegészítésre.

20 A kérdést előterjesztő bíró előadja, hogy az INPS véleménye alapján a felperes által javasolt számítási mód az olasz és a „nemzetközi" nyugdíjasok közötti egyenlő bánásmódot sértő méltánytalan eredményhez vezetne. Ha a Bíróság az INPS-nek adna igazat, a fent hivatkozott Stinco és Panfilo ügyben hozott ítélet rendelkező részét ki kellene egészíteni azzal, hogy „amennyiben az abban foglalt kereseti határt és egyéb feltételeket nem haladja meg".

21 Mindezek alapján a kérdést előterjesztő bíróság úgy határozott, hogy eljárását felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Az EK [...] 42. cikke [...] alapján — amely előírja a szociális biztonság területén azon intézkedések elfogadását, amelyek a munkavállalók szabad mozgásának biztosításához szükségesek — az 1408/71/EGK rendelet 46. cikke (2) bekezdésének b) pontja úgy értelmezendő-e, hogy az olasz időarányos nyugdíj kiszámításakor a minimumnyugdíj elérése érdekében kiegészített elméleti nyugdíj összegét kell figyelembe venni még akkor is, ha az meghaladja az olasz törvényben a minimálnyugdíj eléréséhez szükséges kiegészítésre való jogosultság feltételéül előírt kereseti határt (az 503/92 törvényerejű rendelet 4. cikkével módosított 638/83 törvény 6. cikke), vagy úgy, hogy ha a nyugdíjas keresete meghaladja az olasz törvényben a fent hivatkozott kiegészítés megszerzéséhez szükséges határt, az említett alap kiszámításakor csak tisztán az elméleti nyugdíjat (az elméleti nyugdíj kiegészítés nélküli összegét) kell figyelembe venni?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

22 Az 1408/71 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének b) pontja — amelyre a feltett kérdés vonatkozik — az ugyanezen bekezdés a) pontjában előírt elméleti összegre hivatkozik. A kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az 1408/71

rendelet 46. cikke (2) bekezdése a) pontjának alkalmazása során az időarányos nyugdíj kiszámításakor alapul veendő nyugdíj elméleti összegének meghatározásakor figyelembe kell-e venni a minimálnyugdíj olasz szabályozás által előírt összegének elérését célzó kiegészítést, ha a nemzeti szabályozásban e kiegészítés alkalmazására vonatkozó kereseti határt túllépték.

23 A kérdés megválaszolása céljából emlékeztetni kell arra, hogy a fent hivatkozott Stinco és Panfilo ítélet 22. pontjában a Bíróság kimondta, hogy az 1408/71 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az időarányos nyugdíj kiszámításakor alapul veendő nyugdíj elméleti összegének meghatározatásakor az illetékes intézmény köteles figyelembe venni a nemzeti jogban előírt minimálnyugdíj eléréséhez szükséges kiegészítést.

24 Az említett ítélet alapjául szolgáló ügyben az INPS A. Stinconak és C. Panfilonak az 1408/71 rendelet 46. cikkének (2) bekezdése alapján időarányos nyugdíjat ítélt meg, amelyet azon elméleti nyugdíj alapján számított ki, amelyre a felperesek jogosultak lettek volna, ha munkavégzésük helye teljes pályafutásuk során Olaszországban lett volna. Ezen elméleti nyugdíjak összege olyan mértékű volt, hogy — ha az érdekeltek ténylegesen jogosultak lettek volna ezen összegű nemzeti nyugdíjra — az olasz törvényben előírt, a minimálnyugdíj elérését célzó kiegészítést is megkapták volna (lásd a Stinco és Panfilo ítélet [hivatkozás fent] 8. pontját).

25 Jelen esetben — a nemzeti szabályozásban a minimálnyugdíj elérését célzó kiegészítésre való jogosultsághoz előírt kereseti határ túllépése miatt — az U. Koschitzkihoz hasonló helyzetben levő biztosított, aki szakmai tevékenységét mindvégig a szóban forgó tagállamban végezte, nem tarthat igényt erre a kiegészítésre.

26 Annak meghatározásához, hogy e körülmények esetén a szóban forgó kiegészítést az 1408/71 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt elméleti összeg kiszámítása során figyelembe kell-e venni, az említett rendelkezés értelmezésekor annak szövegezését és célját kell figyelembe venni.

27 Az 1408/71 rendelet 46. cikke (2) bekezdése a) pontjának kifejezett rendelkezéseiből következik, hogy az elméleti összeget úgy kell kiszámítani, mintha a biztosított teljes szakmai tevékenységét az adott tagállamban végezte volna (lásd a 793/79. sz. Menzies-ügyben 1980. június 26-án hozott ítélet [EBHT 1980., 2085. o.] 10. pontját).

28 E cikk céljával kapcsolatban a Bíróság már kimondta, hogy az e rendelkezés alapján történő számítás célja annak biztosítása, hogy a munkavállalónak azt a legmagasabb elméleti összeget kapja meg, amelyet akkor igényelhetne, ha teljes biztosítási idejét a szóban forgó tagállamban szerezte volna meg (a Menzies-ítélet [hivatkozás fent] 11. pontja).

29 Ebből következően, ha a szóban forgó tagállam szabályozása a kiegészítéshez való jogot ahhoz az általános feltételhez kötötte, hogy a jogosult jövedelme ne haladjon meg egy bizonyos meghatározott összeget, valamint a jogosult és házastársa összevont jövedelme se haladjon meg egy meghatározott — az előzőnél magasabb — összeget, e rendelkezést az 1408/71 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt elméleti összeg kiszámítása során is figyelembe kell venni.

30 U. Koschitzki ugyanakkor azt állítja, hogy létezik más megoldás is. Erre vonatkozóan előadja, hogy egyrészt az „ellátás" szónak az 1408/71 rendelet 1. cikkének t) pontjában írt meghatározását kell figyelembe venni, amely szerint „»ellátások« és »nyugdíjak«: valamennyi ellátás és nyugdíj, azok közpénzekből fizetett valamennyi eleme [...]". Ebből következően tehát alapellátási tétel esetén a minimálnyugdíj

elérésére irányuló kiegészítést nem lehet kizárni az elméleti nyugdíj összegének meghatározásakor.

31 Ugyanakkor a nyugdíj elméleti összegének meghatározásakor az említett kiegészítésnek az 1408/71 rendelet 1. cikkének t) pontja alapján „ellátás"-ként való minősítése egyáltalán nem határozza meg a kiegészítés figyelembevételének módját. A kiegészítés figyelembevételére vonatkozó kötelezettség nem jelent arra vonatkozó kötelezettséget, hogy azt a nemzeti szabályozásban meghatározottól eltérő tartalommal ruházzák fel.

32 Mindebből következően a minimálnyugdíj elérését célzó kiegészítés „ellátás[ként]" való minősítése nem kötelez arra, hogy az 1408/71 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt elméleti összeg meghatározása során beszámítsanak valamely olyan kiegészítést, amelyet a nyugdíjas nem igényelhetne, ha kizárólag a nemzeti szabályozás hatálya alá tartozna.

33 Másrészt U. Koschitzki az 1408/71 rendelet 46. cikke (3) bekezdésének, 46a. és 46c. cikkének értelmezésére alapított érveket is felhoz. Állítása szerint először is a felső jövedelemhatár meghatározására vonatkozó olasz szabályozást, mint az említett rendelet 46a. és 46c. cikke szerinti csökkentésre vonatkozó rendelkezést kell megvizsgálni. Másodsorban szerinte az említett rendelet 46. cikkének (3) bekezdése értelmében az ugyanezen cikk (2) bekezdése szerinti nyugdíjjogosultság kiszámításakor első lépésben nem kell figyelembe venni a nemzeti szabályozásnak a csökkentésre vonatkozó rendelkezéseit. Ezen rendelkezéseket a számítás második fázisában azt követően kell csak figyelembe venni, hogy megtörtént — alkalmazva a nemzeti szabályozásnak a halmozódás tilalmára vonatkozó szabályozását — a kizárólag a nemzeti szabályozás, illetve — alkalmazva a közösségi jognak a halmozódás tilalmára vonatkozó szabályozását — a közösségi jog alapján járó ellátás összegének összehasonlítása. U. Koschitzki ezzel kapcsolatban hivatkozik a C-90/91. és C-91/91. sz., Di Crescenzo és Casagrande egyesített ügyekben 1992. június 11-én hozott ítélet (EBHT 1992., I-3851. o.) 27. pontjára.

34 Ezek a megállapítások az 1408/71 rendelet téves értelmezésén alapulnak.

35 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy valamely nemzeti szabályt akkor kell az 1408/71 rendelet értelmében csökkentésre vonatkozó rendelkezésnek minősíteni, ha az abban előírt számítás eredményeként az érdekelt által igényelhető nyugdíj összege azért csökken, mert valamely másik tagállamban ellátásban részesül (lásd különösen a C-143/97. sz. Conti-ügyben 1998. október 22-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-6365. o.] 25. pontját, valamint a C-107/00. sz. Insalaca-ügyben 2002. március 7-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-2403. o.] 16. pontját).

36 Az 1408/71 rendelet 46. cikke (3) bekezdésének, 46a. és 46c. cikkének értelmében azonban az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás nem minősül csökkentésre vonatkozó rendelkezésnek.

37 A Di Crescenco és Casagrande ítélet [hivatkozás fent] olyan helyzetre vonatkozott, amelynek tárgya az 1408/71 rendelet értelmében vett ellátás csökkentésére vonatkozó rendelkezés volt. Ez az ítélet tehát nem támasztja alá a felperes érvelését.

38 Mindebből következően a feltett kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének a) pontja úgy értelmezendő, hogy az időarányos nyugdíj kiszámításakor alapul veendő nyugdíj elméleti összegének meghatározatásakor az illetékes intézmény nem köteles figyelembe venni a nemzeti jogban előírt minimálnyugdíj elérését célzó kiegészítést, ha a szakmai tevékenységét mindvégig az adott tagállamban végző biztosított az e kiegészítés alkalmazására vonatkozó nemzeti jogszabályok által meghatározott kereseti határ túllépése miatt e kiegészítést nem igényelheti.

A költségekről

39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az 1983. június 2-i 2001/83/EGK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett és az 1995. december 22-i 3096/95/EK tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 46. cikke (2) bekezdésének b) pontja úgy értelmezendő, hogy az időarányos nyugdíj kiszámításakor alapul veendő nyugdíj elméleti összegének meghatározatásakor az illetékes intézmény nem köteles figyelembe venni a nemzeti jogban előírt minimálnyugdíj elérését célzó kiegészítést, ha a szakmai tevékenységét mindvégig az adott tagállamban végző biztosított az e kiegészítés alkalmazására vonatkozó nemzeti jogszabályok által meghatározott kereseti határ túllépése miatt e kiegészítést nem igényelheti.

Aláírások